

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved Lov Nr. 100 af 29. Marts 1924, der afløste den kort efter de sønderjydske Landsdeles Genforening med Danmark udfærdigede midlertidige Lovgivning angaaende Invalideunderstøttelse til militære Invalider og saadannes efterladte i de sønderjydske Landsdele, som i det væsentlige var baseret paa den den 5. Maj 1920 gældende tyske Lovgivning, blev der gennemført Regler, der — samtidig med at opretholde den ved den tyske Lovgivning etablerede Forsørgelse af sønderjydske militære Individer — tillige saavidt muligt skulde afpasse denne Forsørgelse efter den i Kongeriget gældende Invalidelovgivning.

Allerede et Par Aar efter Lovens Ikrafttræden fremkom der fra »Foreningen for Krigsbeskadigede og Faldnes Efterladte« Krav om forskellige Ændringer i Lovens Regler, men Ministeriet fandt paa det daværende Tidspunkt ikke Anledning til saa kort efter Lovens Ikrafttræden at foranledige Ændringer i den foretaget. Gennem de følgende Aar fremkom der imidlertid fra Foreningens Side fornyede Krav om Ændringer, og da samtidig saavel Invalidenævnet som Invalideraadet for de sønderjydske Landsdele fremsatte Forslag om visse Ændringer i Loven, blev Spørgsmaalet om en samlet Ændring af Loven taget op, og paa Ministeriets Foranledning sammenfattede Krigsinvalideforeningen herefter under 11. September 1930 sine forskellige Ønsker om Ændringer i Loven af 1924 i et samlet Forslag. Dette er derefter blevet gennemgaaet af saavel Invalidenævnet og Invalideraadet, der endvidere selv paa enkelte Punkter har fremsat nye Forslag til Ændringer i Loven. Endelig har de sønderjydske Amtmænd haft Lejlighed til at gennemgaa Forslaget og fremsætte deres Bemærkninger hertil.

Paa Grundlag af dette Materiale og de gennem de forløbne Aar iøvrigt indhøstede Erfaringer har Ministeriet herefter udarbejdet foranstaaende Lovforslag.

Idet man med Hensyn til de enkelte Ændringsforslag henviser til de nedenfor gjorte Bemærkninger, skal man i Almindelighed udtale følgende:

Ved Overvejelserne angaaende en Revision af Lov Nr. 100 af 29. Marts 1924 rejser sig Spørgsmaalet om at søge denne

Lov bragt i Overensstemmelse med de Principer, der er lagt til Grund for Ulykkesforsikringen. Imidlertid har Ministeriet ment, at en saadan almindelig principiel Ændring ikke bør foretages for den særlige sønderjydske militære Invalideforsørgelse, idet det her drejer sig om en særlig Lovgivning med et saavel i Henseende til Kredsen af Personer som med Hensyn til Lovens territoriale Rækkevidde stærkt begrænset Omraade. Dertil kommer, at Antallet af de af Loven omfattede Personer med Aarene vil blive stedse mere begrænset, saaledes at denne Lov i Modsætning til de andre sociale Love begrebsmæssig set er tidsbegrænset. Endelig vilde det i Betragtning af denne Lovs Tilblivelseshistorie og Formaal være uheldigt, om man ved en Ændring i Lovens Principer fjernede denne Lovgivning mere end hidtil fra dens oprindelige Grundlag, den tyske Lovgivning.

Administrationskommissionen af 30. Juni 1923 foreslog at søge gennemført en Simplifikation af Administrationen af disse Sager ved at ophæve Invalideraadet og henlægge dets Forretningsomraade til Arbejderforsikrings-Raadet (se Kommissionens 3. Betænkning Side 335). Dette Spørgsmaal henvistes til Behandling i det af Socialministeriet nedsatte Udvalg angaaende Revision af Ulykkesforsikringsloven m. v., i hvis den 22. September 1930 afgivne Beretning (trykt som Bilag 1 til det som Led i Socialreformen i Rigsdags-samlingen 1930—31 fremsatte Forslag til Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde) der Side 81—82 er gjort Rede for de Grunde, som taler imod at foretage en saadan Ændring i disse Sagers Administration. Socialministeriet kan for sit Vedkommende henholde sig hertil og har derfor ikke ment at kunne følge Administrationskommissionens fornævnte Forslag.

Med Hensyn til de økonomiske Virkninger af Lovforslaget har Invalidenævnet ment at kunne anslaa disse til en Forøgelse af de aarlige Udgifter til Invalideforsørgelse med ialt ca. 60 000 Kr. I Bemærkningerne nedenfor er der ved Om-talen af de enkelte Bestemmelser gjort Rede for, hvilken Merudgift hver af disse skønnes at ville medføre.

Invalidenævnet har ligeledes foretaget